

מפסוק], ואין אומרים שכבר חל עליו דין דיחוי ונדחה לעולם.

הכא נמי לא שנא — גם שאר פסולין שאירעו בחיי הבהמה אינם שונים מבעל מום עובר, ואין דיחוי בבעלי חיים.

ועדיין יש לשאול: **והתם** — במום עובר עצמו, **מנא לך** — מנין לנו שכאשר הוא נרפא אפשר להקריבו?

תשובתך: משום **דכתיב** [ויקרא כב כה] בענין בעל מום: **"כי משחתם בהם מום בהם לא ירצו לכם"**. ודרשו חז"ל: דוקא כאשר **מום בהם** הדין הוא **דלא ירצו** [שאינם רצויים להקרבה], ומשמע, **הא אם כבר עבר מומן, ירצו**.

והגמרא מבארת את טעמו של רבי יוחנן:

ורבי יוחנן שסובר שבעלי חיים נדחים, מדוע הוא אינו לומד מבעל מום עובר שאינו נדחה?

מפני ש**מיעט רחמנא** "כי משחתם בהם", התורה הוסיפה את המילה "בהם", ללמד שדוקא בהם — בבעלי מומין, הדין הוא **דכי** [שכאשר] **עבר מומן ירצו**. ומשמע **הא כל** שאר הדחויין מהקרבה, **הואיל ונדחו** לשעה אחת, **נדחו לעולם**. ומכאן שיש דיחוי בבעלי חיים. [כדעת רבי יוחנן].

ומעתה קשה על דעת רב שאמר שבעלי חיים אינם נדחין.

ורב יתריץ: "בהם" שנאמר בבעלי מומין, אין

זה מיותר, שהרי **החוא "בהם"** בא ללמד שדוקא כאשר בעלי המומין הם **בעינייהו** — בפני עצמם, הדין הוא **דלא ירצו**.

הא [אבל] **על ידי תערובות** שנתערבו אברי עולה בעלת מום באברי עולות תמימות, **מירצו** — הם ראויים להקרבה ומרצים.

כדתנן [זבחים עז ב]: **איברים של תמימים** שנערבו **באיברים של בעלי מומין**, רבי **אליעזר אומר**: **אם כבר קרב הראש של אחד מהן לפני שנודע** שאחת מן העולות בעלת מום, **יקריבו את כל הראשין כולן**, מפני שמן התורה אין איסור להקריב תערובת שיש בה רוב תמימים ומיעוט בעלי מומים, כי המיעוט מתבטל ברוב, ורק מדרבנן אסור להקריבם.

אך אם כבר הקריבו [באיסור בשגגה] ראש של אחד מהם, לא גזרו על שאר הראשים, מפני שאנו יכולים "לתלות" ולומר שאותו הראש שכבר קרב, הוא היה בעל המום ושאר הראשים הם של הקרבנות התמימים⁽⁷⁶⁾.

ואם כבר הקריבו את **כרעיו של אחד מהן**, **יקריבו את כל הכרעיים כולן**, מפני שאנו אומרים שהכרעיים שכבר קרבו הם של בעל המום, ושאר הכרעיים הם של התמימים.

וחכמים אומרים: **אפילו אם קרבו כולן חוץ מאחד מהן**, אותו אחד **יצא לבית השריפה**, מפני שלדעת חכמים בעלי מומים אסורין מן התורה אפילו כשהם בתערובות.

ורב סובר כרבי אליעזר, שבעלי מומים אינם

76. על פי הריטב"א בהסבר דברי רש"י. וביאר הריטב"א שאלו היו התערובות אסורים מן